

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **xxxx**

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.4.2018 č.j. MV-136375-8/SO-2017

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí ministra vnitra ze dne 11.4.2018 č.j. MV-136375-8/SO-2017, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí ministra vnitra ze dne 12.10.2017 č.j. MV-6671-21/SO-2017 o zamítnutí žádosti žalobkyně o povolení obnovy řízení. V řízení, o jehož obnovu žalobkyně žádala, rozhodl ředitel Vyšší policejní školy a Střední policejní školy Ministerstva vnitra v Holešově ve věcech služebního poměru žalobkyně dne 24.9.2012 pod č.j. VPŠH-6-250-EKIS-PO-2012 o odvolání žalobkyně ze služebního místa a zařazení žalobkyně do zálohy podle ust. § 28 odst. 1 písm. d) a ust. § 32 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*zákon o služebním poměru*“). Rozhodnutí nabylo právní moci dne 18. 12. 2012.

V žalobě uplatnila tyto žalobní body, jimiž je soud při svém přezkumu vázán. Uvedla, že bezpečnostní sbor si odporuje, jak vysvětluje v odůvodnění napadeného rozhodnutí záznam o personálním pohovoru ze dne 27. 6. 2012, kdy podle jejího názoru žalovaný sám přiznává, že došlo k porušení postupu před vydáním rozhodnutí o zařazení žalobkyně do zálohy, neboť nebyla seznámena se změnami v systemizaci, jak ukládá zákon o služebním poměru. Dále uvedla, že od 24. 9. 2012 jí nebylo nabídnuto žádné z volných služebních míst, ač to bylo povinností bezpečnostního sboru, čímž došlo k porušení zákona o služebním poměru. Podle jejího názoru nemůže obstát tvrzení, že neměla požadované vzdělání nebo kvalifikaci, pokud mohla být a posléze byla po 8 měsících ustanovena na volné místo v platové třídě xxxx u Krajského ředitelství Plzeňského kraje na místo, které rovněž neodpovídalo její předešlé praxi u policie. Namítá dále, že konstatování xxxxx v přípisu ze dne 30. 11. 2016 nevychází z žádných důkazů a je lživé. Uvádí, že měla vždy služební hodnocení velmi dobré a její služební zkouška byla excelentní, i když prošla několika služebními místy. Znovu napadá hodnocení xxxx.

Dále uvedla, že žádala ministerstvo vnitra o doplnění spisového materiálu o přehled volných služebních míst u policie v platové třídě xxx, a to i u dalších bezpečnostních sborů, což se nestalo a v čemž spatřuje porušení zákona o služebním poměru. I tak je z přehledu volných služebních míst u policie patrné, že nebyla vůči ní splněna povinnost ustanovit ji na volné služební místo. V žalobě uplatňuje množství důkazních návrhů, které jsou však součástí správního spisu, proto je soud jako důkazy neprováděl pro zjevnou nadbytečnost.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí je ve vztahu k žalobním bodům uvedeno, že žalobkyně v rozkladu neuvedla žádné nové skutečnosti, které by zpochybňovaly důvody prvostupňového správního rozhodnutí, ohledně zpochybnění pravosti záznamu o personálním pohovoru ze dne 27. 6. 2012, ten se týkal seznámení se změnami v systemizaci pracovních a služebních míst na policejní škole v Holešově a neměl žádný bezprostřední význam pro řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí o zařazení do zálohy. Ohledně nabídky volného služebního místa je uvedeno, že existence takového volného místa není důvod pro povolení obnovy řízení.

V odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí je mj. uvedeno, že není možné přistoupit na argument, že žalobkyně o existenci volného služebního místa v rozhodné době nevěděla a vědět nemohla, neboť obsazování volných služebních míst probíhá prostřednictvím informačního systému ministerstva vnitra, jímž je rovněž zabezpečováno vyhlašování výběrových řízení na všechna služební místa a výstupy jsou zveřejňovány pomocí serveru ministerstva vnitra v síti intranet a internet, jsou tak volně přístupné. Žalobkyně pod heslem mohla získat veškeré potřebné informace k těmto služebním místům, navíc za situace, kdy vykonávala samostatné personální práce v rámci policie. Na volné služební místo v té době, které bylo v Holešově, nemohla splnit požadované podmínky (místo specialista – odstřelovač).

Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, přičemž obsahově poukázal na proběhlé řízení a odůvodnění správních aktů.

Při ústním jednání účastníci na svých procesních návrzích setrvali.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

Podle ust. § 192 odst. 1 zákona o služebním poměru: *„Řízení, které je ukončeno rozhodnutím, jež nabylo právní moci, se na žádost účastníka obnoví, jestliže (a) vyšla najevo nová skutečnost, která existovala v době původního řízení a kterou nemohl účastník, jemuž je ku prospěchu, bez svého zavinění v tomto řízení uplatnit, (b) rozhodnutí záviselo na posouzení předběžné otázky, o níž bylo příslušným orgánem rozhodnuto jinak, nebo (c) rozhodnutí se opírá o důkaz, o němž se zjistilo, že je nepravdivý, a tato skutečnost může mít podstatný vliv na obsah rozhodnutí.“*

Podle ust. § 32 odst. 1 zákona o služebním poměru: *„Do zálohy pro přechodně nezařazené se zařadí příslušník ve služebním poměru na dobu neurčitou, (a) jehož dosavadní služební místo je v důsledku organizačních změn zrušeno, (b) jemuž zanikla platnost osvědčení, je-li osobou určenou ke styku s utajovanými informacemi, (c) který byl vyňat ze zálohy činné, zálohy pro studující, zálohy zvláštní nebo zálohy neplacené, nebo (d) který pozbyl zdravotní, fyzickou nebo osobnostní způsobilost požadovanou pro dosavadní služební místo, a nelze jej ustanovit na jiné služební místo.“*

V projednávané věci soud uvádí, že předmětem přezkumu je správní rozhodnutí o nepovolení obnovy řízení, nikoliv samotné rozhodnutí, o jehož obnovu žalobkyně žádala. Žalobkyně své žalobní body koncentruje výhradně do původního správního řízení, a neuvádí žádné zákonné hmotněprávní důvody, které by korespondovaly se shora uvedenými podmínkami pro nařízení obnovy řízení podle ust. § 192 odst. 1 zákona o služebním poměru. Obnova řízení je tak omezena pouze na nové skutečnosti, které nemohla žalobkyně uplatnit (to v žalobě neuvádí), nebo pokud rozhodnutí záviselo na posouzení předběžné otázky, o níž bylo rozhodnuto jinak (nic takového z rozhodnutí neplyne a žalobkyně to v žalobě neuvádí), nebo se rozhodnutí opírá o důkaz, o němž se zjistilo, že je nepravdivý, a tato skutečnost může mít podstatný vliv na obsah rozhodnutí. V žalobě jsou uvedeny dva nesouhlasy s důkazy, není v ní uvedeno nic, co by svědčilo tomu, že by tato skutečnost mohla mít vliv na obsah (původního) rozhodnutí a žalovaný to v odůvodnění výslovně hodnotí. Žalobkyní namítaný záznam personálního pohovoru se vůbec netýká původního rozhodnutí o zařazení do zálohy, ale týkal se seznámení s určitými skutečnostmi. Takové seznámení není důvodem pro rozhodnutí o zařazení do zálohy podle ust. § 32 zákona o služebním poměru. Ohledně hodnocení ze dne 30. 11. 2016 se jedná zjevně o hodnocení, které bylo vydáno až po skončení původního řízení, a na jeho rozhodovací důvod tak nemohlo mít žádný vliv.

Další žalobní námitka se týká volných míst, což je podmínka pro zařazení do zálohy podle ust. § 32 odst. 1 zákona o služebním poměru. Hodnocení novosti této námitky s ohledem na důvod pro nařízení obnovy řízení provedl prvostupňový správní orgán (ministerstvo vnitra) v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, žalovaný v

rozkladovém (žalobou napadeném) rozhodnutí na tyto důvody odkázal. Tato otázka ve správním řízení byla posouzena tak, že žalobkyně informace o těchto volných míst musela mít v době původně probíhajícího správního řízení (řízení o zařazení do zálohy) k dispozici, mohla je tak použít a nemůže tak tato otázka být předmětem obnovy řízení. Soud se s takovým hodnocením ztotožňuje, neboť důvody, které jsou uvedeny v odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí a na které odkazuje, žalobkyně nijak konkrétně nenapadá. Tyto důvody pak jednoznačně svědčí závěru, že se o skutkové novoty ve smyslu důvodů pro povolení obnovy řízení nejedná, a nejsou tak splněny zákonné podmínky podle ust. § 192 odst. 1 zákona o služebním poměru.

V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

Pro úplnost soud dodává, že nedoplňoval řízení dokazováním, jak požadovala žalobkyně v žalobě, neboť návrhy důkazů jsou obsaženy jako listiny ve správním spise, není tak nutné tyto skutečnosti pro posouzení důvodnosti podané žaloby dokazovat, ale lze je přezkoumat ze spisu.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 27. května 2021

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu